

דף עה.

עין משפט ב.

יו"ד סימן קמב פעיף ד

ה. ה. נטל מהע"ז עצים אסורים בהנאה והסיק בהם התנור בין חדש בין ישן צריך לצננו ואח"כ יחמם אותו בעצים של היתר ^ר.

ה. ו. אם לא צינן אותו ואפה בו את הפת הרי זה אסור בהנאה דיש שבח עצי האיסור בפת ^ש.

הגה: ודוקא בעוד שהאבוקה כנגדו.

ה. ז. נתערבה פת זו באחרות יוליך דמי אותה הפת לים המלח ^ת ושאר הככרות מותרים ^א.

ר. שם במשנה, וברייתא בפסחים כ"ז ומוקי לה כרבנן, והרי"ף והרא"ש. ובחדש מותר אח"כ ע"י עצי היתר דאז הוי זה וזה גורם ומותר, וכתבו התוס' דאע"ג דזה וזה גורם אסור לכתחילה, כאן כיון שאין לו תקנה אלא בנתיצת כל התנור שעיקרו של התנור עצמו היתר הוי כדיעבד. ומ"מ בחדש שמותר כשהסיק אותו אח"כ בעצי היתר היינו דוקא כשנותן עצים בתחילה אבל אסור לתת שם פת ואח"כ יסיקוהו. ש"ך ס"ק י'.

ש. מברייתא שם וכרבי, וכתב הש"ך בס"ק י' דמשמע אפי' בישן מיירי וא"כ ע"כ כשהאבוקה כנגדו וכמו שכתב הרמ"א, דאם ע"ג גחלים או ע"י חומו של תנור הרי כתב בסמוך דמותר ואחר כך חזר וכתב דבע"ז חמיר מערלה ואסור גם בחומו של תנור ולא צריך אבוקה נגדו גם בישן, וכך הסכים הט"ז. ודין שבח עצי איסור בפת אמרינן רק בעצי איסור, אבל בעצי היתר לא אמרינן והוא מתוס' וראיה ממבשל בשבת בשוגג שמותר ויאכל ואמאי והרי שבח עצי מוקצה בתבשיל אלא דלא אמרינן כן בעצי היתר.

ת. משמע דאם לא נתערבה עדיין לא מהני הולכת דמיה של הע"ז לים המלח, מ"מ כתב הש"ך דמהני ויש להתיר למכור לעכו"ם כשיחתוך הכיכר שאין בחתיכות אח"כ שימכרם לישראל אחר.

א. ואפי' באכילה ולא רק בהנאה ולא דמי ליי"נ דאסור הנותר בשתייה שנאסר משום מגע עכו"ם אבל פת בשביל שנאפה בדבר האסור לא נאסר אלא שלא יהנה מזה וכיון שהולך לים המלח יותר אין לו שום הנאה מע"ז וע"כ מותר גם באכילה. ועיין ביאורי הגר"א אות ט'.

ה. ח. גרף את כל האש ואח"כ בישל או אפה בחום התנור הרי זה מותר ^ב שהרי עצי האיסור הלכו להם ואינם.

הגה: מה שאנו אומרים שיש שבח עצים בפת היינו בדבר שאסור בהנאה ^ג אבל אם אפה או בישל בדבר שאסור באכילה אפי' אבוקה כנגדו האוכל והפת מותרים.

ב. ואפי' בתנור חדש, כך משמע מלשון השו"ע, אבל הש"ך חולק וס"ל דדוקא ערלה שגחליה ואפרה מותר שאני, אבל בעצי אליל שגחליה ואפרה אסור איך יהיה מותר בבישול ע"ג גחלים בתנור חדש הרי כולו גורם דאיסורא הוא ועצי האיסור עדיין לא הלכו להם והלכה היא דגחלת של ע"ז אסורה אפי' בדיעבד ודלא כהב"י דהתיר בדיעבד בזה, וכך הסכים הט"ז דלא כהמחבר. ותמה הש"ך בס"ק י' על מר"ן השו"ע דבסי' תמ"ה באו"ח לגבי חמץ פסק דאם בישל או אפה אותו הפת או התבשיל אסור בהנאה וכן הפחמין שלו אסורים בהנאה ושם בב"י אפי' בישל בגחלים עמומות ואפרו של חמץ ג"כ הפת והתבשיל אסורים, וכאן פסק דאם בישל ע"ג גחלים אפי' הן בוערות מותר ונשאר בצ"ע.

ג. ממרדכי פרק השוכר ותוספות בדף ס"ו ע"ב ד"ה אמר, ותוס' פסחים כ"ו ע"ב ד"ה חדש, וכ"כ הרא"ש בפ' כל הצלמים.